ძვირფასო მეგობარო, მოგესალმები საქართველოდან!

მცირე ზომის, მაგრამ ისტორიულად დიდებული, ამაყი და უძველესი ქვეყნიდან, რომელიც დღესაც მტკიცედ ადგას იმ გზას, რომელიც ჩვენი წინაპრების მიერ საუკუნეების წინ დაიწყო – გზა ევროპული ოჯახისკენ. დასავლეთისკენ სვლა დღესაც აქტუალურია. მე ვარ ახალგაზრდა, რომელიც უკვე დამოუკიდებელ საქართველოში დაიბადა. ჩვენი ქვეყანა უკვე წელიწად ნახევარია ევროკავშირის კანდიდატის სტატუსის მოლოდინში იმყოფება. ეს მოლოდინი კი მხოლოდ პოლიტიკური მიზანი არ არის. ეს გაგრძელებაა იმ გზისა, რომელიც ჩემმა ქვეყანამ საუკუნეების წინ დაიწყო და დღემდე არ შეუწყვეტია- გზა დამოუკიდებლობისკენ, თავისუფლებისკენ, ევროპული ცივილიზაციისკენ. ამ წერილით მსურს გაგიზიარო ჩვენი ქვეყნის მიერ განვლილი გზა: როგორ ვიბრძოლეთ დამოუკიდებლობისთვის, რას ნიშნავს თავისუფლება ჩვენი საზოგადოებისთვის და რამდენად მივუახლოვდით ევროპულ ღირებულებებს. -სანამ თანამედროვე დამოუკიდებლობაზე გესაუბრები, მნიშვნელოვანია გავიხსენოთ 1918 წლის 26 მაისი- დარე როცა საქართველომ გამოაცხადა დამოუკიდებლობა და დააარსა პირველო რესპუბლიკა. ეს იყო პირველი მრავალპარტიული, სოციალურ საკითხებზე ორიენტიეებული რესპუბლიკა კავკასიაში, რომელმაც საპარლამენტო სისტემაც კი მოიცვა. საქართველოს პირველი რესპუბლიკა უმთავრესად ღირებულებების არჩევანი იყო- სამართლებრივი სახელმწიფო, ქალთა საარჩევნო უფლება, სოციალური სამართლიანობა. სწორედ ამ პერიოდში გახდა საქართველო ერთ-ერთ იმ პირველთაგანი მსოფლიოში, სადაც ქალებს პოლიტიკაში ჩართვის სრული უფლება მიეცათ.ეს იყო ეპოქა, როცა მსოფლიოს ჯერ კიდევ ბევრ განვითარებულ ქვეყანას არ ჰქონდა მინიჭებული ქალებისთვის საარჩევნო უფლება, ხოლო საქართველოში ქალები უკვე სარეპრეზენტაციო პოლიტიკაში აქტიურად იყვნენ ჩართული. რესპუბლიკის არსებობა ხანმოკლე აღმოჩნდა- 1921 წელს საბჭოთა რუსეთის ძალისხმიერი ოკუპაციით დასრულდა, თუმცა დამოუკიდებლობის იდეა არასდროს გაუქრალებულა – ის გადარჩა ხალხის მეხსიერებაში. -1991 წელს საქართველომ საბჭოთა კავშირიდან გამოსვლით აღიდგინა დამოუკიდებლობა, თუმცა ეს მხოლოდ ფორმალური დამოუკიდებლობა იყო. რეალურად ქვეყანა აღმოჩნდა მძიმე ეკონომიკურ და პოლიტიკურ კრიზისში, მოჰყვა სამოქალაქო ომები, ეთნიკური კონფლიქტი, ელექტროენერგიის და საკვების დეფიციტი- სიტყვით მოპოვებული თავისუფლება შორს იყო ყოველდღიური ცხოვრებისგან. -საზოგადოება, რომელიც ათწლეულების განმავლობაში ცხოვრობა ტოტალიტარულ სისტემაშო, უცებ აღმოჩნდა ახალ რეალობაში, რომელსაც მოეთხოვებოდა დამოუკიდებელი აზროვნება, პასუხისმგებლობა და ინიციატივა. ამ პროცესმა დაგვაფიქრა, თუ რას ნიშნავს ჭეშმარიტი დამოუკიდებლობა- არა მხოლოდ სახელმწიფო დონეზე, არამედ თითოეული მოქალაქის გონებაში და ცნობიერებაში. თავისუფლებასთან ერთად დადგა ერთ-ერთი ყველაზე რთული ამოცანა- ძველი მენტალური სტერეოტიპების გადალახვა. თავისუფალი და კრიტიკული აზროვნების დაფუძნება. საბჭოთა მემკვიდრეობა მხოლოდ ინსტიტუტებში არ ყოფილა- ის არსებობდა ადამიანების აზროვნებაში, დამოკიდებულებებსა და არჩევანში. ნელ-ნელა ახალგაზრდებმა დაიწყეს ძიება-რას ნიშნავს იყო თავისუფალი, იყო აქტიური მოქალაქე, გქონდეს არჩევნის უფლება და პასუხისმგებლობა. ამ პერიოდმა წარმოშვა თაობა, რომელიც მზად იყო დაესვა მთავარი შეკითხვები: რა არის თავისუფლება? რა არის პასუხისმგებლობა? და როგორ მივაღწიოთ გრძელვადიან და მდგრად პროგრესს? ჭეშმარიტი დამოუკიდებლობა ვერ შემოიფარგლება მხოლოდ სახელმწიფო

საზღვრების აღიარებით. ამ გზაზე საქართველოს ისტორიის კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ფიგურა უნდა გავიხსენოთ- სულხან საბა ორბელიანი. მისი "მოგზაურობა ევროპაში" არ ყოფილა მხოლოდ დიპლომატიური მისია. ის იყო ცნობიერების გაფართოების, განათლების მიღებისა და დასავლურ ცივილიზაციასთან დაახლოების მცდელობა. ორბელიანი იმ ეპოქაში ცდილობდა საქართველოს ევროპასთან დაახლოებას, როცა ეს მიზანი თითქმის შეუძლებლად ითვლებოდა. ორბელიანის მემკვიდრეობა დღემდე ინარჩუნებს აქტუალურობას- ეს იყო ერთგვარი წინამორბედი დღევანდელი ევროინტეგრაციის პროცესის. დღეს საქართველო მნიშვნელოვან პროგრესს აღწევს: ქვეყნის საგარეო პოლიტილა მკაფიოდ დასავლურ ორიენტაციაზეა დაფუძნებული, სამოქალაქო საზოგადოების როლი იზრდება, განათლების დონე იზრდება და რაც მთავარია საზოგადოება უფრო აქტიურად აფასებს და იცავს თავისუფლებასა და სამართლიანობას. თუმცა სრულყოფილი თავისუფლება ჯერ კიდევ გამოწვევად რჩება. არსებობს პოლიტიკური პოლაროზაცია, დემოკრატიული პროცესებია ხარვეზები, ეკონომიკური უთანასწორობა. მიუხედავად ამისა, სწორედ ის ღირებულებები, რომლებსაც საქართველოს პირველი რესპუბლიკა ეყრდნობოდა- დემოკრატია, თანასწორობა, კანონის უზენაესობა- დღესაც ასევე აქტუალურია. დამოუკიდებლობა მხოლოდ საწყისი წერტილია. ჭეშმარიტი თავისუფლება არის პროცესი- ძველი ჩვევებისა და დამოკიდებულებების შეცვლა, მოქალაქეობრივი თვითშეგნების ჩამოყალიბება და იმ ღირებულებებზე მყარი დაყრდნობა, რასაც ევროპა წარმოადგენს. საქართველოს ევროპასთან დაახლოება მხოლოდ გეოპოლიტიკური მიზანი არ არის. ეს არის ღრმა შინაგანო მოთხოვნილება ვიყოთ იმ ცივილიზაციის ნაწილი, სადაც ადამიანი, თავისუფლება და სამართლიანობა მთავარი ფასეულობებია. დასასრულს, მეგობარო, მინდა გითხრა: ჩვენი ქვეყანა პატარაა ტერიტორიით, მაგრამ დიდი სულია თავისუფლების სიყვარულით. საქართველო არ ითხოვს არაფერს დაუმსახურებელს – იგი ითხოვს, რომ მისი ხმაც იქმნას გაგონილი იმ სივრცეში, სადაც თავისუფლება, ღირსება და კანონის უზენაესობა უმთავრესი ფასეულობაა. მე მჯერა, რომ ჩვენი თაობა შეძლებს ამ გზის ბოლომდე გატანას, იმ ღირებულებების დამკვიდრებას რომლებსაც ჯერ კიდევ 1918 წელს დაედო საფუძველი, რომლებიც ემსახურებოდა სულხან-საბა ორბელიანს და რომლებსაც დღეს საქართველოს საზოგადოება, უდიდესი წინააღმდეგობის მიუხედავად, კვლავ უსწორებს მზერას. სწორედ ამიტომ, არ ვჩერდებით. მივდივართ წინ – არამარტო სახელმწიფოებრივად, არამედ როგორც თავისუფლებისმოყვარე მოქალაქეები, ვისაც სჯერა, რომ დემოკრატია და სამართლიანობა ერთდღიანი იდეალები არ არის, არამედ საუკუნეობრივი მისიაა. მეგობრული სალამით, მარიამ ბერაია საქართველოდან.

შეყვანის ღილაკი

Dear friend, Greetings from Georgia — a small country, yet historically grand, proud, and ancient. A symbol that still firmly walks the path begun centuries ago by our ancestors — the path toward the European family. Our movement toward the West remains a vital and ongoing journey. I am a young person born in an already independent Georgia. For over a year and a half, our country has been awaiting the status of EU candidate. This anticipation is not merely a political goal — it is the continuation of a journey our nation embarked on centuries ago and has never abandoned — a journey toward independence, freedom, and European civilization. Through this letter, I wish to share the story of our country’s journey

— how we fought for independence, what freedom means to our society, and how close we have come to embracing European values. Before I speak about modern independence, it is essential to recall a key historical date — May 26, 1918 — the day Georgia declared its independence and established the First Republic. This was the first multi-party, socially oriented republic in the Caucasus, which also adopted a parliamentary system. The First Republic of Georgia was above all a choice of values — a legal state, women's suffrage, and social justice. It was during this period that Georgia became one of the first countries in the world to grant women full political participation. At a time when many developed nations had yet to extend voting rights to women, Georgian women were already actively involved in representative politics. Unfortunately, the Republic's existence was short-lived — in 1921, it was brought to an end by Soviet Russian occupation. Yet, the idea of independence never vanished — it survived in the memory of the people. In 1991, Georgia regained its independence by leaving the Soviet Union. However, this independence was largely formal. In reality, the country plunged into a deep economic and political crisis, civil wars broke out, ethnic conflicts emerged, and the population faced severe shortages of electricity and food — the freedom we had achieved in words felt far from our everyday reality. A society that had lived under a totalitarian regime for decades suddenly found itself in a new reality that demanded independent thinking, responsibility, and initiative. This period made us reflect on the true meaning of independence — not just on a state level, but in the minds and consciousness of each citizen. With freedom came one of the most difficult tasks: overcoming entrenched mental stereotypes and fostering free and critical thinking. The Soviet legacy was not only institutional — it lived in people's minds, attitudes, and choices. Slowly, young people began to explore what it means to be free, to be an active citizen, to have the right and responsibility to choose. This period gave rise to a generation willing to ask the fundamental questions: What is freedom? What is responsibility? And how do we achieve long-term, sustainable progress? True independence cannot be confined to the recognition of borders alone. On this path, we must remember one of the most significant figures in Georgian history — Sulkhan-Saba Orbeliani. His "Journey to Europe" was not only a diplomatic mission. It was an effort to expand consciousness, seek knowledge, and bring Georgia closer to Western civilization. Orbeliani pursued this goal at a time when it seemed nearly impossible. His legacy remains relevant today — he was a forerunner of the current European integration process. Today, Georgia is making notable progress: our foreign policy is clearly oriented toward the West, civil society is becoming more active, education levels are rising, and most importantly, our society increasingly values and protects freedom and justice. However, complete freedom is still a challenge. Political polarization, flaws in democratic processes, and economic inequality persist. Yet, the values that underpinned the First Republic of Georgia — democracy, equality, the rule of law — remain just as vital today. Independence is only a starting point. True freedom is a continuous process — changing old habits and attitudes, forming a strong civic consciousness, and firmly grounding ourselves in the values that Europe represents. Georgia's aspiration to join Europe is not merely a geopolitical goal — it is a deep inner need to belong to a civilization where human dignity, freedom, and justice are paramount. In conclusion, dear friend, I want to say this: Our country may be small in size, but its spirit and love for freedom are immense. Georgia does not seek anything undeserved — it simply asks that its voice be heard in the space where freedom, dignity, and the rule of law are the highest values. I believe that our generation will carry this mission forward — the mission to solidify the

values established in 1918, championed by Sulkhan-Saba Orbeliani, and embraced by today's Georgian society despite immense challenges.

შეყვანის ღილაკი

Marii

That is why we do not stop. We move forward — not just as a state, but as freedom-loving citizens who believe that democracy and justice are not one-day ideals but a centuries-long mission. Warm regards, Mariam Beraia from Georgia

შეყვანის ღილაკი